

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: _____

•••□•••

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Expulzarea conducătorilor băncilor românești din Oradea. — Invățămintele trecutului. — Spre românizarea vieții noastre economice. — Dela „Solidaritatea”: Comisarii de românizare. — Exproprierea proprietăților rurale evreești. — Noui decrete legi. — Verificarea averilor înalților demnitari ai Statului român. — *Cronica*: Recolta Porumbului. Zăcămintele de aur și argint. Recolta de grâu a țărilor europene. Producția textilelor în anul în curs. Proportia traficului petrolifer. Industria americană de petrol.

Expulzarea conducătorilor băncilor românești din Oradea

Ungurii au expulzat cu ceilalți sute de români pe toți conducătorii băncilor noastre din Oradea. „Solidaritatea” a trimis Duminică 6 cert. Domnului General Ion Antonescu, Conducătorul Statului următoarea telegramă:

„Ungurii au ridicat ieri pe toți conducătorii instituțiilor bancare românești din Oradea și fără nimic i-au trecut peste frontieră ziua cu încă 250 expulzați din Oradea sosii la Arad stop.

Instituțiile românești de acolo au rămas fără conducători stop.

Rugăm să asociați protestului nostru pe acela al D-voastră făcând intervențiile diplomatice necesare la Budapesta apoi Berlin și Roma cari garantează respectarea loială a arbitrajului dela Viena stop.

In lipsa conducătorilor băncile se vor găsi în imposibilitate materială de a-și continua activitatea cauzând enorme pagube morale și materiale în bunul particular al acționarilor și nevoilor obștești ale românilor rămași fără sprijin stop.

Cerem respectul avutului nostru național și dreptul de liberă administrare a lui potrivit legilor ungare de drept comun stop.

„Solidaritatea” asociațiunea băncilor românești din Ardeal“.

Aceeași telegramă s'a trimis și Domnilor Horia Sima, Ducepreședintele Consiliului de Miniștri, Mihail R. Sturdza, Ministrul afacerilor externe, G. Cretzianu, Ministrul Finanțelor și Alexandru Otulescu, Guvernatorul Băncii Naționale a României.

Invățămintele trecutului

Am pierdut deci tot ceea ce timp de douăzeci și doi de ani, în numele Statului Român, am organizat și ridicat în partea de Transilvanie cotropită din nou, în urma sentinței italo-germane de veșniciei noastre dușmani, Maghiarii.

Am pierdut toate acele minunate așezăminte edilitare, culturale, medicale, toate îmbunătățirile feroviare aduse acestui colț de pământ românesc, am pierdut tot ceea ce reprezenta amprenta civiliza-

toare și culturală a acestui mult hulit stat românesc.

Sute de edificii administrative, primării, prefuri, prefecturi, nenumărate edificii pentru școli de toate gradele, în frunte cu acele splendide *Clinici* și cu *Colegiul Academic* dela Cluj, sute de dispensarii medicale și spitale, sute de case culturale, cămine de ucenici și ucenice, ridicate din banul scump al Statului Român, au rămas pradă în mâinile cutropitorilor. De acum înainte toate aceste așezăminte se vor transforma în focare de ură împotriva a tot ce e românesc, împotriva tuturor acelor cari le-au ridicat și le-au pus în slujba unei civilizații și a unei culturi care, spre regretul nostru, n'au avut niciodată nimic sovinișt în ele. Conduși de un profund și viguros spirit împăciuitoare, dornici de bune raporturi cu toți concetățenii noștri — raporturi de dragul cărora am sacrificat atâtea din drepturile și interesele noastre, blânzi și binevoitori, am dorit ca toate minoritățile noastre să se simtă ca în propria lor țară.

Cu ce ne-a fost răsplătită această politică împăciuitoare am văzut — și vom mai vedea încă.

Deocamdată însă e vorba de ceea ce le-a rămas — numai pentru ei, — sub raportul așezămintelor și al instituțiilor, fraților noștri pe cari o sentință absurdă și dușmănoasă i-a legat iarăși de mâini și de picioare, impunându-le stăpânirea celui mai nemilos dintre popoarele Europei. Cu excepția așezămintelor bisericesti, și acestea nu se știe încă în ce măsură, și a bisericilor însăși, nimic nu le-a rămas din tot ceea ce le-a făcut statul nostru. Nimic și din ceea ce aveam înainte de 1 Decembrie 1918, creiat de cele două Biserici naționale, dar statificat apoi în convingerea că statul le-ar fi putut ocroti și susținea mai bine decât oricine. Sub acest raport ei sunt minoritatea cea mai neorganizată și mai neînțestrată dintre toate minoritățile Ungariei. Ei vor trebui acum, așa cum îmi spunea plângând cu hohot, preotul din satul meu natal, căzut și el sub stăpânire maghiară, în ceasul dureroasei noastre despărțiri: „de-acum va trebui s'o luăm iarăși dela început”. Într'adevăr ei vor trebui, ca după un incendiu năpraznic să reînceapă

totul din temelii. Aici, la începutul acestei reclădiri, se pune însă o mare problemă, o problemă de rezolvare a căreia depinde tot viitorul lor, și implicit, viitorul acțiunii noastre de desrobire, de reînchegare a României-Mari.

Ce instituții vor fonda Românii din Ungaria, în jurul cărora așezăminte își vor strânge mai puternic rândurile, ce vor socoti ei că trebuie apărat, susținut și continuat cu mai multă energie, cu mai mult elan? Ce valori vor socoti ei mai productive și mai trainice? În primul rând desigur biserica, cu tot ceea ce ține de ea, altarul sfânt dela care va răsună întotdeauna graiul românesc pentru preamărirea și lauda celui Preaînalt.

Atâta timp cât biserica va sta strajă neadormită în mijlocul lor, legea și limba românească vor rămâne neclintite. Duminică de Duminică, sărbătoare de sărbătoare, ea le va turna în inimi balsamul mângăetor al răbdării și al nădejdi, stropul de credință vie care ține treaz cugetul cel obidit! În jurul bisericii, păstrătoarea datinilor și orânduielilor noastre strămoșești, a limbei și a cântecelor noastre sfinte, — care va fi supusă și ea, de sigur, la grele încercări — trebuie să-și strângă deci în primul rând toată căldura și toată atenția acești prea mult îndurerăți frați ai noștri. Prin strângerea lor în jurul bisericii vor salva *valorile religioase, valorile morale* ale sufletelor lor — valori cari se desăvârșesc printr'o curată și puternică viață de familie — fără de care nici un neam nu se poate ridica.

Atenție deci la aceste valori!

Imediat însă după asigurarea acestor valori, oricât ar fi de mare respectul și dragostea noastră față de *valorile culturale*, ceea ce trebuie asigurat mai întâi sunt *valorile economice*.

Nu trebuie să se vadă în aceasta o nepăsare sau o neînțelegere față de rolul uriaș pe care școlile și instituțiile culturale îl joacă în viața unei națiuni. Ele fac să radieze în toate straturile sociale razele luminoase ale conștiinței naționale, singurele prin care popoarele pot străbate epocile de grea încercare, cum este epoca pe care o străbat frații noștri din Transilvania cedată, și singura pe temelii a căreia un neam poate clădi

arhitectura sa politică. Fără existența unei puternice și active conștiințe naționale, toate celelalte valori, spirituale sau materiale, sunt osândite pieirii.

Și totuș *valorile economice* sunt acelea cari trebuie să primeze *deocamdată* în ochii Românilor din Ungaria.

Mai întâi, din punct de vedere cultural, cu toată pierderea, prin statificare, a unor însemnate poziții școlare, prin ceea ce până acum au avut și au realizat în această direcție, nu se poate vorbi de un pericol *imediat* de înăbușire pe acest teren. Generațiile tinere din pătura rurală, în proporție de aproape 90%, sunt știutoare de carte românească și în toate satele, cu toate distrugerile ce se vor fi făcut și se vor mai face, va rămânea un număr destul de însemnat de cărți românești. Contactul cu cartea românească nu va fi deci întrerupt. În clasele culte ideea națională e atât de puternică, atât de dinamică, încât nicio prigoană și nicio legislație nu vor putea-o îngenunchia. Contactul lor cu cartea și cu spiritualitatea românească, adăugând la acest capitol și avantajele aparatelor de radio, nu va putea fi întrerupt nicio clipă.

Avantajul practic al urmării școalelor de toate gradele, privind pregătirea pentru viitorii profesioniști, cu toate greutățile ce se vor ivi, va fi totuș asigurat, cel puțin într-o oarecare măsură, de însuși statul maghiar. Acesta este însă numai unul din aspectele problemei în discuție, dar care ne arată totuș, în mod suficient, că deocamdată nu în această direcție trebuie îndreptate strădaniile și jertfele fraților noștri.

Cretarea însă și susținerea de școli românești, de sigur cu caracter confesional, și a altor așezăminte culturale, pe lângă ceea ce le-a mai rămas din *Astra*, ridică însă un alt aspect al acestei probleme, acesta fiind cel mai greu de rezolvat: *finanțarea lor*.

Cu aceasta am intrat în însăși miezul articolului nostru. Cine va finanța viitoarele școli și așezăminte culturale ale acestor nenorociți frați ai noștri?

Pe ceea ce ar putea face statul maghiar nu se poate pune nici un temel. Ceea ce va putea face statul român nu se poate anticipa. Cele două Biserici românești din această regiune, sunt și ele,

momentan, prea sărace pentru a putea contribui efectiv la susținerea materială a școlilor și a celorlalte instituții de cultură. Iată dar că rămân ei înșiși, numai cu puterile lor, pentru a susține toate nevoile materiale legate de această problemă. Ei, din banul lor de fiecare zi, vor trebui deci să creieze și să întrețină un însemnat număr de școli primare și secundare, un și mai însemnat număr de învățători și profesori, și toate cheltuielile ce le implică susținerea celorlalte așezăminte culturale. Ajunși aici, nu trebuie să uităm însă că timp de douăzeci și doi de ani păturile rurale, cari cuprind 80% din totalitatea neamului nostru, n'au mai contribuit *direct* la aceste sarcini, ele intrând în obligațiile statului. Păturile rurale din această regiune vor trebui deci *reeducate* în acest sens, pentru ca din nou să se încadreze în sistemul obligațiilor de această natură, încadrare care până la 1 Decembrie 1918 a dat rezultate extrem de mulțumitoare. Iată dar că forțele materiale de cari vor dispune în această luptă sunt extrem de modeste. Fără existența lor nu se va putea însă birui. E motivul pentru care credem că ei trebuie să-și concentreze deocamdată toate strădaniile în direcția *realizărilor economice*. De altfel acestea sunt și cele mai actuale. Au rămas în Transilvania acupată mii de gospodării părăsite, mii de case, (numai în Cluj au rămas 3000 de case) nenumărate bunuri imobile, etc. etc. Cum se vor lichida acestea? Vor cădea toate în mâinile străinilor? Ar fi păcat. Trebuie făcut tot posibilul ca ele să fie salvate și să rămână tot în mâini românești. Pentru aceasta trebuie însă banii pe cari particularii și indivizii singuratice nu-i pot avea. Trebuie deci ceea ce trebuie și pentru susținerea școlilor și a tuturor așezămintelor culturale. Trecutul ne-a dovedit însă, trecutul nostru transilvan, și nu cel prea îndepărtat, că atâta timp cât forțele noastre economice n'au fost organizate, n'au fost concretizate în așezăminte economice și financiare, noi n'am putut birui, nu ne-am putut asigura existența unui învățământ temeinic și vi-guros, n'am putut realiza acele eforturi naționale și culturale cari caracterizează istoria Transilvaniei dela anii 1870 încoace. Înființarea *Albinei* și a celorlalte

bănci transilvane a fost semnalul unei noi faze în istoria noastră. Aceste aşezăminte financiare au fost susţinătorii cei mai temeinici ai şcolii şi ai culturii româneşti. Pentru biruinţa lor au sacrificat băncile transilvane suma de Lei 208.266.703 (d-l *Ilie Oltean*, secretarul „*Solidarităţii*” în studiul despre rolul cultural al Băncilor transilvane).

Învăţămintele trecutului trebuie să ne călăuzească şi astăzi.

În Transilvania ocupată au rămas două sucursale puternice ale *Albinei* (Cluj şi Tg. Mureş) două ale *Băncii Româneşti* (Cluj şi Tg. Mureş) a rămas *Aurora* la Năsăud, *Vatra* la Cluj, *Mureşiana* la Reghin, *Silvania* la Şimleu, a rămas la Cluj şi *Prima Ardeleană, societate anonimă de asigurări*, au rămas în toate părţile atâtea altele. Datoria fraţilor noştri e să-şi strângă rândurile cât mai vârtos în jurul lor, să le susţină prin toate mijloacele, să nu se îndepărteze de ele. Acestea trebuiesc salvate cele dintâi. De altfel, după biserici, ele sunt singurele instituţii româneşti care le-au rămas ale lor şi numai ale lor.

În forţa acestor aşezăminte bancare stă sprijinul cel mai puternic al şcolilor şi instituţiilor culturale ce se vor crea de acum înainte. Ele prezintă *valorile economice* pe cari se vor putea sprijini cu toată încrederea şi valorile de ordin cultural.

„Omul liber — scria cândva N. Iorga, în legătură cu centenarul lui Partenie Cosma — e acela care se poate sprijini pe ce este în adevăr al lui. Tot restul e formulă şi închipuire”. Aceste aşezăminte sunt într’adevăr numai ale noastre. Ele sunt astăzi, alături de Biserică, singurele forţe româneşti din Transilvania şi tot în sarcina lor trebuie să intre şi lichidarea a tot ceea ce a rămas acolo în părăsire. Ele şi cele cari se vor mai ridica, vor asigura puterea Românilor de acolo.

Când, sub acest raport, ei vor fi destul de puternici, când îşi vor putea asigura, prin ele, pământul de sub picioare şi toate celelalte avuţii, atunci şi instituţiile culturale vor avea asigurată viaţa şi biruinţa lor. E ceea ce ne-a învăţat atât de strălucit trecutul.

Această datorie însă şi aceste strădanii nu pot şi nu trebuie să fie numai

ale lor. Ei nu reprezintă acolo numai vieţile lor individuale, numai interesele lor proprii. Ei sunt acolo un fragment din marea masă românească. Tot ceea ce fac ei acolo angajează întreg neamul românesc. Datoria de a sprijini aşezămintele lor bancare ne incumbă tuturor, şi incumbă mai ales Statului şi marilor noastre institute financiare. În marea bătaie ce o dau acolo fraţii noştri pentru apărarea graiului şi sângelui românesc, banul nostru nu poate lipsi. Să li-l dăm deci fără şovăire.

Să nu uităm în această privinţă opera săvârşită de Buda-Pesta între 1918—1940. E un exemplu care trebuie urmat.

VASILE NETEA.

Spre românizarea vieţii noastre economice

Problema „românizării vieţii economice” se discută mereu la noi, în ultimele două decenii. Acest deziderat forma întotdeauna un punct important în programul de guvernământ al multelor partide care s’au perindat la cârma acestei ţări. Din nefericire însă, viaţa noastră economică a rămas tot în mâinile străinilor.

Întotdeauna ne-am mulţumit să votăm diferite legi având drept scop încurajarea elementului românesc, am înfiinţat şcoli practice de tot felul, etc., care în loc de comercianţi şi industriaşi, au pregătit — în mare majoritate — funcţionari de Stat. Elevii acestor şcoli erau obligaţi prin lege să facă practică de câteva luni în viaţa comercială sau industrială, dar practica respectivă se făcea de obicei în birouri şi nu în mijlocul afacerilor, la teighea, etc.

Pe când tineretul român se alegea numai cu titluri şi diplome ale diferitelor şcoli economice, elementul străin se infiltra tot mai adânc în viaţa noastră industrială şi mai ales în cea comercială, acaparând izvoarele cele mai fecunde de bunăstare.

Astăzi odată cu răsturnarea vechilor regimuri politice, se pare că păşim pe o altă cale şi în viaţa economică.

Actualul regim politic a înţeles să ia parte efectivă în viaţa economică românească. Tineretul român este aşezat în mijlocul vieţii economice şi este chemat să înlăture elementul parazitar străin.

Deocamdată eforturile se îndreaptă spre comerţul propriu zis, probabil fiindcă industria cere capitaluri mai mari, pregătire şi organizare mai de lungă durată.

Pentru a se putea crea însă o pătură comercială românească, statornică, trebuie să avem grijă să nu cădem în extrema contrarie, adică să facem comercianți din tinerii cu pregătiri teoretice în alte direcții, iar absolvenții școlilor comerciale să fie numiți ca funcționari în diferite birouri.

Indrumarea elementului românesc spre carierele practice ale vieții economice, trebuie să pornească dela vârsta fragedă a copiilor, dotați cu astfel de însușiri.

În familia noastră românească persistă și astăzi prejudecata, că cea mai potrivită și sigură carieră spre care se poate îndrepta un copil, este aceea de a face funcționar la Stat, sau chiar de ar fi îndrumat spre o profesiune liberă, ca de exemplu avocat, medic, etc., totuși pentru mai multă siguranță a viitorului, este bine să poată obține și ceva salariu dela Stat. În niciun caz copiii unui cât de modest funcționar de Stat, nu sunt îndrumați a deveni comercianți, sau și mai puțin meseriași, fiindcă tatăl respectiv, ca orice bun părinte care caută un viitor mai bun pentru copiii să-i, sau cel puțin tot atât cât a său; vede în carierele vieții economice, o coborâre, o scădere a prestigiului, fără a se gândi prea mult la problema materială a propriului său copil și cu atât mai puțin la problema socială a „românizării vieții noastre economice“.

Dar și mai de neînțeles sunt cazurile, când vezi că foarte puține familii de comercianți români, cu bună stare materială și vechime în branșa respectivă, își îndreaptă copiii spre cariera de negustor.

Această mentalitate socială a fost mereu combătută la noi, arătându-se erorile unor astfel de prejudecăți și avantajile aduse de carierele practice de negustor, meseriaș sau industriaș. Dar se pare, că până acum nu ne-am prea sinchisit de aceste erori, și numai străinii au știut să profite de avantajile respective.

Deci este cert, că îndrumarea copiilor spre viața economică, trebuie să pornească din sânul familiei.

Indrumarea tineretului trebuie apoi continuată cu persistență și înțelepciune de către școală.

În ultimele două decenii s'au înființat în țara noastră o mulțime de școli comerciale, industriale, de meserii, etc., însă aceste branșe de activitate economică, au rămas încă tot lipsite de elemente românești.

Se afirmă că „învățământul comercial singur nu poate să formeze pe viitorii negustori, ori câte modificări s'ar aduce programelor“.

Se recomandă un contact direct și permanent cu viața de afaceri, printr'o practică efectivă în comerțul propriu zis. Acest contact trebuie să-l aibă nu numai elevii din cursul inferior, ci și cei din cursul superior. Apoi de asemenea o parte din membrii Cor-

pului didactic din acest învățământ și anume cei de „științe comerciale“.

Căci „după cum profesorul dela facultatea de medicină trebuie el însuși să facă medicină, cel dela facultatea de agronomie să facă agricultură, tot asemenea profesorul de științe comerciale trebuie el cel dintâi să aplice în mod practic ideile și principiile, ce le predă, căci numai așa cursul său va fi întotdeauna nou, viu și interesant. Astăzi când viața economică este supusă atâtor schimbări înlăuntru și în afară, nu se mai pot preda cunoștințele comerciale cu real folos, după manuale depășite de vreme“.

Este necesar deci să se stabilească un contact permanent între școală, profesori, elevi și comerțul propriu zis, căci numai așa se va putea face din catedră „o tribună de apologie a comerțului, elevii având înaintea lor exemplul viu și concret“.

Astfel de încercări s'au făcut mai ales în străinătate, unde diferiți reprezentanți ai tehnicii comerciale, au ținut prelegeri la școlile de învățământ comercial și au obținut rezultate mulțumitoare.

La noi s'a făcut o asemenea încercare cu Școala practică de comerț a Camerei de comerț. Au fost invitați aici reprezentanți ai comerțului românesc de fierărie, coloniale, manufactură, etc., pentru a ține prelegeri elevilor, despre ramurile comerciale respective și s'a putut constata, că aceste expuneri au avut o influență binefăcătoare asupra tinerilor, care oscilau între viața de birou și aceea de comerciant.

Dacă la început nu se poate introduce în toate școlile comerciale acest contact direct și permanent cu comerțul propriu zis, apoi se recomandă ca cel puțin câteva licee comerciale să se transforme în „Școli speciale pentru formarea de negustori“. Acest deziderat ar putea fi realizat și mai ușor de către Camerele de comerț, care ar avea numai un pas de făcut „prin transformarea actualelor Școli practice de comerț în școli, ai căror elevi să fie obligați a face practică numai în magazine și ai căror profesori să fie recrutați și dintre acei ce activează în comerț, având pregătirea teoretică și însușirile pedagogice necesare“.

Pentru formarea Corpului didactic trebuincios, s'ar putea ca dispoziția din Legea învățământului și Codul funcționarilor publici, prin care se interzice profesorilor de a face comerț, să nu se aplice profesorilor de științe comerciale, ci să li se dea posibilitatea să activeze în viața comercială, fie direct, fie ca diriguitori de mari întreprinderi. La nevoie s'ar putea reduce pentru aceștia orele de predare, scăzându-se totodată în mod proporțional și salariul ce-l primesc dela Stat.

Iar pentru ca aceste școli să poată pregăti cât mai corespunzător pe elevii respectivi, Camerele de comerț ar putea să-i considere ca bursieri pe ce-i mai

buni și să-i urmărească îndeaproape cum se comportă nu numai în viața strict școlară, ci mai ales cum își fac ucenicia comercială, cum li se dezvoltă dragostea pentru comerț, cinstea și omenia atât de necesare acestei profesii.

Practica comercială să se facă, pe cât posibil, la patroni români, însușiți și ei de dorința de-a îndruma tineretul nostru spre comerț.

Pentru absolvenții acestor școli ar mai rămânea de rezolvat problema capitalului necesar începutului.

Aceasta s'ar putea rezolva — cum s'a încercat de altfel și în trecut de către legiuitorul nostru — prin acordarea unor capitaluri modeste, la care absolvenții școlilor să adauge și micile lor economii și cu sprijinul foștilor patroni de practică comercială, să înghebeze la început un comerț mai mic, pe care apoi cu timpul să-l desvolte prin munca, economia și pregătirea lor profesională.

Se va putea vedea că „nu lipsa de capital este prima și cea mai mare cauză, pentru care nu avem negustori români, ci lipsa unei temeinice pregătiri practice și a unei înțelegeri juste a importanței profesiei de comerciant, — înțelegere, care nu se prea vede nici la părinți, nici la elevi, uneori nici la membrii Corpului didactic și nici la autorități, care, prin diferite legi și măsuri administrative fac pare că tot posibilul, ca să îndepărteze tineretul de comerț“.

Cu actualele schimbări politice și sociale din țara noastră, avem o conjunctură foarte favorabilă pentru a se proceda cu toată energia la „românizarea vieții noastre economice“.

L. B.

Dela „Solidaritatea“.

Comisarii de românizare

În Monitorul Oficial Nr. 233 din 5 Octombrie 1940 s'a publicat Decretul-Lege pentru înființarea Comisariilor de românizare.

În conformitate cu art. 3 al acestui decret-lege acțiunile la purtător ale societăților anonime și ale societăților în comandită pe acțiuni, pe lângă cari s'au numit Comisarii de românizare, se vor transforma de plin drept în acțiuni nominative. Deținătorii sub orice titlu de asemenea acțiuni sunt obligați ca în termen de 30 zile libere dela data publicării în Monitorul Oficial a deciziei de instituirea Comisarului de românizare, să depună acțiunile la sediul societății, împreună cu titlurile justificând deținerea sau proprietatea lor și să arate titularul lor anterior.

Orice transfer sau gajare după nominalizare nu se va putea face decât cu autorizarea Comisarului de românizare.

Acțiunile neprezentate în termenul prevăzut mai sus, sunt considerate ca abandonate și ca atare intrate în patrimoniul Statului.

Aceste dispozițiuni sunt aplicabile și întreprinderilor ungurești pe lângă care s'au numit sau se vor numi inspectori de control. (art. 7).

Recomandăm băncilor noastre ca :

1. Dacă au asemenea acțiuni să le depună pentru stampilare.

2. La acordare de împrumuturi cu gaj de efecte emise de asemenea întreprinderi să se ceară autorizarea prealabilă a comisariului respectiv.

Până în prezent s'au numit Comisarii la următoarele întreprinderi :

S. A. R. de Telefoane, București ; Noua Societate a Atelierelelor Vulcan, S. A., București ; S. A. R. „Talpa“, București ; S. A. R. Întreprinderile Cloșani din București ; S. A. Solvay din București ; S. A. R. „Via“ pentru construcții de drumuri, din București ; S. A. R. Brown Boveri de electricitate, din București ; S. A. „Industria Lânei“, din Timișoara ; S. A. „Fabrica Unită de Lacuri și Vopsele“, din Timișoara ; S. A. „Centrala Lânei“, din Timișoara ; S. A. „Industria Textilă Arădeană“, din Arad ; „Soc. Continentală pentru comerțul fierului“, din București ; S. A. „Industria Textilă din Banat“ din Timișoara ; „Industria Chimică și Electrică“ S. A., Brașov ; „Fabrica de Zahăr Bod, s. p. a.“, din Bod ; S. A. pentru exploatarea de păduri și ferestre cu vapori, fost P. și C. Goetz și Co., din București ; S. A. Foresta Română pentru Industria și Comerțul de Lemne, din București ; S. A. R. „Sora“ din București ; „Mundus și Borlova Armeniș“, din Caransebeș ; S. A. „Socec & Co.“, din București ; S. A. „A. Isvoreanu“ din Bacău ; „Întreprinderile S. Filderman“, soc. în nume colectiv din Bacău ; S. A. „Textila Iași“, din Iași ; S. A. „Țesătura Iași“, din Iași și pe lângă Țesătoria Mecanică „Ing. Rubin Wexler & Co.“ ; S. A. R. din Iași, „Adesgo“, fabrică de ciorapi Arthur Drechsel & Co. soc. în nume colectiv din București ; Soc. de transport „Intercontinentală“, București ; Soc. de transporturi „Carmen“ din București ; S. A. R. „Saturn“ din București ; „Lyon“ S. A. din București ; S. A. Palma Cauciuc din București ; S. A. „Caurom“ din București ; S. A. R. „Cimentul-Titan“ din București ; Fabrica de ciment Turda, soc. pe acțiuni din București ; Prima Fabrică de Sticlă cu Gaz Metan Mediaș, S. A. din Mediaș ; „Fabrica de Hârtie și Mucava Piatra-Neamț“, S. A. din Piatra-Neamț ; Banca Ardeleană S. A., din București ; S. A. R. pentru industrie de bumbac, București ; S. A. „Gallia“ din București ; „Moara Herdan“, s. i. n. c. din București ; S. A. „Posăvăria Română“ din București ; S. A. R. „Philipps“ din București ; S. A. R. „Drogueria Standard“ din București ; S. A. Societate pentru Industria Textilă București ; Compania Generală a Industriilor

Textile, S. A. R., București; S. A. Goldstein și Hornstein din Galați; Soc. pentru distribuția comercială din București, (Discom) S. A. „Dâmbovița”; Țesătorie Mecanică din București; S. A. Zimmer & Co. din București; S. A. R. „Apretura” din București; S. A. R. „Imprimtext” din București; S. A. „Uzinele Metalurgice Basarab” din București; Uzinele Textile S. Trebitsch & Fiu, S. A. din București; S. A. R. „Fabrică de Tricotaje” din București; S. A. R. „Țesătoriile Reunite” din București; S. A. R. „Jaquard” din București; S. A. R. Mărășești pentru industriile chimice din București; S. A. „Arly”, Fabrică de ciorapi din București; S. A. R. „Dorobanțul” din Ploiești; „Țesătoria Victoria”, S. A. din Iași; S. A. „Filatura Aurora” din Iași; S. A. R. „Mioara” din București; Industria Textilă Română Norbert Juster din București; S. A. „Noua Filatură de Bumbac” din București; S. A. „Aușnit & Co. din Galați; S. A. „Ciclop” din Galați. (Monitorul Oficial Nr. 233 din 5 Octomvrie 1940).

Dela „Solidaritatea”.

Exproprierea proprietăților rurale evreiești

În Monitorul Oficial Nr. 233 din 5 Octomvrie 1940 s'a publicat Decretul-Lege pentru trecerea proprietăților rurale evreiești în patrimoniul Statului.

În sensul acestei legi, terenurile arabile, fânețele, izlazurile, terenurile neproductive, bălțile, iazurile, viile, conacurile, parcurile, livezile de pomi fructiferi, pepineriile, crescătoriile de animale și păsări, stupăriile, grădinile de zarzavat și grădinile de flori în scop de comercializare, *fără distincțiune, dacă aceste bunuri sunt situate în perimetrul municipiilor, comunelor urbane sau suburbane, sau comunelor rurale*, precum și locuințele cu toate anexele lor aflate pe aceste proprietăți, trec în patrimoniul Statului, din momentul publicării legii în Monitorul Oficial, toate proprietățile aparținând evreilor (art. 3 și 4).

Sunt socotiți evrei în sensul legii de față, toți acei având ambii părinți evrei sau numai unul, fără distincție, dacă ei sau părinții lor sunt sau nubotezați în altă religie decât cea mozaică (art. 2).

Nu intră în prevederile acestei legi: bunurile prevăzute mai sus ori unde ar fi situate în limitele strict indispensabile așezării și funcționării industriilor evreiești; terenul din jurul locuințelor evreiești, din sate și târguri în întindere de cel mult 2000 mp.; grădinile imobilelor urbane și terenurile neconstituite din orașe aparținând evreilor etc. (art. 5).

În conformitate cu art. 6 din această lege evreii vor trebui să înainteze declarație în termen de 30 zile despre proprietățile lor arătate mai sus. Aceste imo-

bile vor fi preluate de Stat prin delegați ai Ministerului Economiei Naționale, primind evreii drept indemnitate pentru bunurile ce trec în patrimoniul Statului, obligațiuni purtătoare de dobândă de 3%, care se declară blocate chiar din momentul emisiunii lor. Această indemnitate se va stabili de către o comisie centrală ce va funcționa pe lângă Ministerul Economiei Naționale.

Această comisiune va judeca și toate contestațiunile și litigiile la care aplicațiunea prezentei legi ar putea da naștere, *atât între părți, cât și față de terți, hotărând și asupra ipotecilor, gajurilor, uzufructurilor, etc., asistând asupra bunurilor ce intră în prevederile prezentei legi (art. 8).*

Toate contractele de arendare, asociație și administrație, încheiate între proprietar neevreu și un arendaș, asociat sau administrator evreu, sunt nule de plin drept, pe data publicării prezentului decret lege în Monitorul Oficial urmând ca pretențiile reciproce între părți să fie soluționate pe calea dreptului comun (art. 10).

Această dispozițiune după părerea noastră are caracter general și deci se reziliază de plin drept și contractele de arendare a imobilelor urbane. Totuși având în vedere că această dispozițiune este introdusă în legea privitoare la proprietățile rurale evreiești, s'ar putea interpreta că se referă numai la contractele de arândă a imobilelor rurale proprietatea neevreilor. În privința aceasta „Solidaritatea” a cerut Ministerului Economiei Naționale interpretarea cuvenită.

Recomandăm băncilor noastre ca:

Băncile să urmărească la oficiul de carte funciuară, nefiind prevăzută o procedură specială, data luării în posesiune a acestor imobile de către delegații Ministerului Economiei Naționale și cu această ocaziune își vor valida drepturile de creditori, chiar dacă creanța lor este chirografară.

Având interesul ca băncile noastre să-și încaseze creanțele lor în numerar și nu în bonuri, debitorii evrei vizajii de acest decret lege, vor fi încasați fără întârziere, la nevoie urmăriți judecătorește în orice altă avere disponibilă. Polițele scontate, a căror acceptanți intră în prevederile acestei legi vor fi achitate fără întârziere de prezentatorii lor. Cu un cuvânt se vor lua toate măsurile pentru apărarea intereselor institutului.

Nouii Decrete Legi

1. În Monitorul Oficial Nr. 226 P. I. din 27 Septembrie a. c., la pag. 5582 s'a publicat *Decretul Lege privitor la desființarea Direcțiunii publicității din Subsecretariatul de Stat pentru presă și propagandă.*

Airagem atențiunea băncilor noastre asupra acestei legi conform căreia, în viitor toate publicațiunile le-

gale în presă sau organele oficiale, se vor trimite direct administrației organului de publicitate respectiv, căruia i se va plăti și taxa de inserare.

2. În același Monitor la pag. 5583 s'a mai publicat și *Decretul Lege privitor la măsurile juridice excepționale pricinuite de evacuarea teritoriilor din Transilvania.*

Acest Decret-Lege, reglementează procedura de executare față de debitorii cari la 30 August a. c., aveau domiciliul în teritoriul evacuat precum și alte dispozițiuni, în ce privește mijloacele de atac judecătorești, în procesele ce erau în curs față de asemenea debitori.

Atragem mai departe atențiunea băncilor noastre asupra art. 11 care suspendă până la 15 Noembrie 1940, toate actele de urmărire și executare îndreptate împotriva debitorilor care aveau domiciliul la data de 30 August 1940, în teritoriile evacuate, iar astăzi domiciliază în cuprinsul țării.

Beneficiile legii de față se aplică și codebitorilor solidari în cazul când unul din debitori intră în prevederile acestei legi.

Măsurile asigurătoare sau cu caracter de conservare nu intră în prevederile legii de față.

3. În Monitorul Oficial Nr. 232 P. I., din 4 Oct a. c., la pag. 5691 s'a publicat *Decretul-Lege privitor la completarea art. 1 din decretul-lege pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea judecătorească, din 22 Septembrie 1940, de următorul conținut:*

Art. unic. Art. 1, al decretului-lege pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea judecătorească din 22 Septembrie 1940, se completează cu următorul alineat:

„Apelurile și recursurile pendinte, declarate în contra sentințelor pronunțate de un tribunal care a fost trecut din circumscripția unei Curți de Apel în circumscripția altei Curți, vor continua să se judece înaintea celei dintâi dacă aceasta se mai află pe teritoriul țării sau dacă s'a fixat un termen de judecată. În caz contrar va fi competentă Curtea de Apel din circumscripția căreia tribunalul a fost trecut prin prezentul decret și căreia i se va trimite din oficiu dosarul“.

4. În același Monitor și la aceeași pagină s'a mai publicat *Decretul-Lege privitor la unele măsuri speciale și provizorii referitoare la administrația societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, cu sediul în teritoriile evacuate ale Transilvaniei, de următorul conținut:*

„Articol unic. Până la întrunirea lor în țară, atribuțiunile adunărilor generale ordinare, ale societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni, cu sediul în

teritoriile evacuate ale Transilvaniei și Dobrogei de Sud, ce dețin în temeiul legii, actelor constitutive și statutelor, trec asupra consiliilor de administrație.

Consiliile de administrație vor putea lua deciziuni, cu condițiunea prezenței la ședință a cel puțin jumătate din numărul administratorilor și votul afirmativ al majorității acestora.

Intrunirea consiliilor de administrație va putea să aibă loc la oricare sediu, secundar sau sucursală, iar în lipsa acestora, în localitatea aleasă de administratori.

Dacă nu sunt prezenți în țară cel puțin jumătate din numărul total al administratorilor, bunurile acestor societăți, aflătoare pe teritoriul Statului român, se va pune sub sechestru, potrivit art. 4 și urm. din decretul lege privitor la unele măsuri speciale și provizorii referitoare la administrarea bunurilor aparținând persoanelor fizice și persoanelor juridice stabilite în teritoriile evacuate“.

Verificarea averilor înalților demnitari ai Statului român

În Monitorul Oficial Nr. 223 din 24 Septembrie 1940 s'a publicat Decretul-Lege pentru verificarea averilor înalților demnitari ai Statului român, iar în Monitorul Oficial Nr. 226 din 27 Septembrie 1940, s'a publicat completarea acestui decret lege.

Conform acestui decret-lege, deținătorii sub orice titlu ai acțiunilor, obligațiunilor, sumelor de bani și orice drepturi de creanță, proprietate directă sau indirectă a demnitarilor din tabloul de mai jos, *decî și băncile*, sunt obligate ca în termen de 30 zile dela data publicării în Monitorul Oficial a prezentului decret lege, *să le declare în scris Comisiunii de control*, sub sancțiunea unei amende civile.

Atragem deci, atențiunea băncilor noastre asupra dispozițiunilor legii de mai sus, precum și asupra termenului de 24 Octombrie 1940, până la care trebuie înaintată declarația prevăzută de art. 6.

Dăm mai jos tabloul demnitarilor din ultimii 10 ani, a căror avere este supusă cercetării Comisiunii de control:

Adam Marcel, Aldea Aurel, Alexianu Gheorghe, Alexandrescu P. Roman, Alimănișteanu D., Andrei Petre, Andronescu Plautius, Angelescu C. dr., Angelescu Paul, Antonescu Dumitru (col.), Antonescu Ion (g-ral), Antonescu Victor, Argeșanu Const., Arion Mihail, Assan George, Averescu Al.

Baciu Alex., Bădulescu Victor, Badea George, Băicoianu Alex., Bălănescu Rosetti I., Banu Gheorghe dr., Banu Gheorghe, Banciu Ioan, Bărcă Vasile, Băran Coriolan, Bejan P., Benteiu Aurelian, Berceanu Mihail, Bianu Eugen, Bideanu Augustin, Blaga Lucian, Bocu Sever, Bogdănescu Stefan, Boian Gh., Bornemisa Se-

bastian, Borza Alex., Brăescu C., Brandsch Rudolf, Brădișteanu Stan, Brătescu Zamfir, Brătianu Const., Bucuța Emanoil, Budurescu N., Budișteanu Radu, Budeanu Const., Bunescu D. Alex., Burileanu D., Bușilă P. (col.), Buzdugan Ion, Bujoi Ion, Busuioceanu Alex.

Cădere N. dr., Cădere Victor, Călinescu Armand, Cancicov Mircea, Cantacuzino I. dr., Caracostea D., Caranfil Nicolae, Cătoiu Ștefan, Cazacliu Gr., Cerchez Eugen, Cernat Const., Chemale Anton, Chihaia Iordache, Cihoschi Henri, Ciobanu Ștefan, Cipăianu Gh., Ciupercă Nicolae, Colan Nicolae, Coltor Ioan, Combiescu D. dr., Constantinescu D. (Mitiță), Condeiescu Nic., Costache N., Cornicioiu Gh., Cornățeanu D. N., Costăchescu Nic., Costinescu I. dr., Crainic Nichifor, Crăciunescu Aurel dr., Crețu Napoleon, Cretzianu Alex., Crihan Anton, Cristi Vladimir, Cristea Miron, patriarh, Cristu Ion, Crișan Gh., Cuneșcu Stavri, Cuzin A. C., Cuza C. A., Cuza G. Al.

Dan Emil, Dănuțescu C., Dascovici Nicolae, Dăscălescu Nicolae, Davidescu Nicolae, Deculescu Ch. dr., Demetrescu Eugen, Demetrescu N. dr., Demetrescu C. C. Ovid, Demetriu I., Diaconescu C. (col.), Diculescu Achile (g-ral), Dimitriu C. D. dr., Dimitriu Sergiu, Dimitrescu Gr., Dinu Val., Djuvara Mircea, Dobrescu Dem., Dombrowski V., Donescu Al., Drăcea Marin, Dragomir S., Dragu Ion, Duca G. I., Dumitrescu Vladimir, Dimitriuc Vasile, Durma Mircea.

Enescu D. I., Ene Ernest, Evian Ion, Enescu Mihail, Enăchescu Sterie.

Fianu I., Filalitty Gh., Filip-August, Flondor Gh., Florescu Banu, Foișoreanu Florin, Fortunescu Emil, Franasovici Richard, Fulga Eugeniu, Furmuzache P.

Gafencu Grigore, Gane Titu dr., Ganea Iulian, Gane Alex., Garoescu Aurel, Georgescu Constant, Georgian Mihail, Gheorghiu At. Gheorghe, Gheorghiu Al. (c-dor), Gheorghiu At. Gh., Gheorghiu S. Ion, Ghițulescu P. Toma, Ghițescu Stan, Ghica E. Gr., Ghica I. Dimitrie, Ghermani Dionisie, Ghelmegeanu M., Gigurtu Ion, Glatz Alex., Gorciu C., Gomoiu Victor dr., Goga Octavian, Goma Paul, Grigorcea Gh., Grigorcea Vasile, Grigorovici Grigore, Grosu Virgil, Grigorescu Traian, Grigorescu Horia, Gusti Dumitru, Giurescu C. C., Gruia V. I.

Halipa Pantelimon, Hamangiu C., Hansu Al. (g-ral), Hațieganu Emil, Hodoș Alexandru, Hoiescu Nicolae, Hortolomei N. dr.

Iamandi Victor, Ilasievici Const., Ilcuș Ion, Iliescu M. Al., Ilcuș Ion, Inculeț I., Imbroană Avram, Ioanițescu Pompiliu, Iordan D., Iorga Nicolae, Ioanițescu D. R., Ionescu Ștefan, Ionescu Mihail, Ionescu Anton, Ionescu Corneliu, Ionașcu Traian, Ioanid Tiliță, Ionescu-Sisești Gh., Ioan Petre, Iordan Dumitru, Ionescu Mircea, Irimescu Radu, Ispasiu Dumitru, Istrate I., Iunian Grigore, Iuca D.

Iienescu Gh. (c-dor), Jinga Victor.

Kirițescu Constantin, Koslinski Alex. (col.).

Lăzeanu Mihail, Lăzărescu Const., Lapedatu Alex., Leon Gheorghe, Lenguceanu N., Lerescu Aurel, Leonte Gheorghe, Lițeanu Gheorghe, Longhin V. V., Logadi Petre, Lugojianu I., Lugojianu I., Lupaș I.

Madgearu Virgil, Manolescu I., Marcu Alex., Manoliu Florin, Manoilescu Mihail, Marinescu N. (g-ral), Macovei Ion, Maniu Iuliu, Măgureanu Mihail, Manolescu-Strunga, Mavrodi Alex., Marinescu Gabriel, Marinescu C. Todor, Mălinescu Victor, Manea Mihail, Marin Emil, Martinescu Traian, Marinescu Gheorghe, col. Măcelariu H. (c-dor), Mereuță Cezar, Mecu Ilie, Meteș Ștefan, Mironescu Gh. Gh., Mihăilescu Ștefan, Micescu Istrate, Mirto Eduard, Mihalache Ion, (ing.), Mihalache Ion, Mihalache Ion, Mihail Gheorghe (g-ral), Mihalopol Const., Missir Nicolae, Moldovan Iuliu, Motaș Dumitru, Modolea Petre, Modreanu Rodrig (g-ral), Moșoiu Tiberiu, Munteanu Râmnic D., Munteanu A.

Neagu D. Alex., Negură Mihail, Negruzzi N., Neamoianu Petre, Netta Gheron, Netta V., Nistor I., Nicolau I. (dr.), Nicolau T. Gh., Nicolescu Const., Niculescu Cristea (ing.), Noveanu Vasile, Nistor I., Nițescu Voicu, Nițescu N.

Ottescu N., Ottulescu Emil.

Paicu N., Păiș N. (c-amiral), Paleologu Mihail, Panaitescu V. (gen.), Pangal Ion, Papp D. (g-ral), Pantazopol Vintilă, Paraschivescu Gheorghe, Partenie Ilie, Pârnu Traian, Periețeanu I. Gr., Peter Iulian, Petrescu Cezar, Petrescu Commen Nic., Petrescu I. C., Petrovici Ion, Pitulescu Ion, Pop Gheorghe, Pop Ion, Pop Nic. (câp. c-dor), Pop Traian, Pop Valeriu, Popescu N. Nic., Popescu Necșești Al., Popescu Topoloveni, Popescu Dumitru, Popescu Gh. (col.), Popescu David (g-ral), Popescu Cezar, Popescu Ion Aurel, Polizu Micșunești, Popovici Mihail, Popovici Ion (col.), Popovici Titus, Portocală Radu, Potârcă Virgil, Pociovălișeanu Al. (lt.-col.), Prelipceanu T. V., Pretorian George, Procopiu C., Profiri Nic., Purcariu Ilie.

Radian Alex., Rađulovici Iuliu, Răllea Mihail, Răducanu Ion, Rădulescu Savel, Rădulescu Al. N., Rădulescu-Mehedinți V., Răsmeriță Neulăe, Rășcanu Cezar, Rășcanu I. (g-ral), Rășcanu Teodor (col.), Răzeanu Alex., Roman Valeriu, Romniceanu R.

Savu Eugen, Savin G. Ion, Samsonovici Nic., Sassu Vasile, Sadoveanu I. Marin, Săveanu Sauciu, Scurtu Traian, Săulescu N., Sărățeanu Dan, Scărișoreanu Romulus, (g-ral), Scridon Leon, Sescioreanu Gh. Șerban Mihail, Sidorovici Teofil, Simionescu Hristache, Simionescu Ion (dr.), Sima Horia, Simian Dinu, Sibiceanu Nicolae, Sichițiu Ion, Slăvescu Victor, Slătineanu Dr. Prof., Soneriu Ion, Sova Nicolae, Stoica Vasile, Stănescu Ștefan, Ștefănescu-Goangă Fl., Ștefănescu Eugen, Ștefănescu-Amza (gen.), Stoenescu Nicolae, Stanciu Victor, Strat George, Stârcea Alex., Stănescu Ștefan, Stângaciu (g-ral), Stăncescu Dumitru (col.).

Tătărescu Gheorghe, Tașcă Gheorghe, Tătaru Coriolan, Teianu Const., Teodorescu Paul (g-ral), Țenescu Florea, Teodorescu I., Teodorescu Nic., Tecău Daniel, Titulescu Nic., Titeanu Eugen, Tilea Eugen, Tilea V. V., Țoni Dumitru, Tomescu C., Topa Petre dr., Topciu D., Tudor Petre, Tullea G.

Uică Nic., Urziceanu Gh.

Vaida-Voevod Al., Văitoianu Artur (g-ral), Valaori Iuliu, Vălcovici Victor, Vântu Gh., Vardala Ion, Vasiliu Vasile, Vasiliu Haralamb, Vasilescu Ulise, Vasilescu Karpen, Viespescu Vasile, Vidrighin Stan, Vlădescu Toma, Vlahide M., Vlad Aurel, Vogtberg Henry, Voinescu Ion (lt.-col.).

Xeni C.

Zaharia Florin, Zigre Nicolae.

CRONICA.

Recolta porumbului. După evaluări provizorii, recolta porumbului pe anul acesta, va fi de aproximativ 350.000 vagoane, cantitate ce va satisface cu prisosință nevoile consumului intern.

Zăcămintele de aur și argint. Săpăturile începute anul trecut în munții jud. R.-Sărat pentru a da la iveală zăcămintele de aur și argint, ce se presupunea a fi acolo, au fost încununate de succes.

Lucrările continuate în vara aceasta au dat peste bogate filoane aurifere și soc. „Vrancea”, constituită ad-hoc, a și început exploatarea.

Recolta de grâu a țărilor europene. În total recolta de grâu a țărilor europene (cu excepția Rusiei), socotită foarte aproximativ, ar putea fi evaluată la 40 milioane tone și ar fi astfel cu 6,4 milioane tone (14 la sută) sub aceia a anului trecut.

America de nord așteaptă o recoltă foarte bună și dispune de mari cantități exportabile, dar din cauza războiului nu le poate plasa nicăeri.

Producția textilelor pe anul în curs. Privitor la producția textilelor pe anul în curs, culturile de in vor da una din cele mai bune recolte de până acum. Frigul din primăvara trecută n'a adus culturilor niciun fel de stricăciuni. Inul ca plantă nordică s'a dovedit mai rezistentă la frig.

În schimb, culturile de cânepă au avut de suferit. Pierderile provocate de frig vor fi compensate de faptul că anul acesta s'a semănat de două ori mai multă cânepă față de anul trecut, de unde rezultă că

vom avea o producție cel puțin egală cu producția din 1939.

Culturile de bumbac au nevoie de căldură.

Proportia traficului petrolifer, destinat exportului pe mare, care reprezintă 65,76 la sută din totalul exportului efectuat în 1939, s'a redus începând din luna Iunie la aproape 30 la sută, ceea ce ar reprezenta aproximativ 21 la sută din media lunară a întregului export românesc petrolifer, făcut în condiții normale.

Prin frontierele terestre, se scurge numai 5 la sută din exportul nostru de petrol.

Această proporție redusă este justificată prin greutatea și prețul ridicat de cost al transporturilor feroviare.

Industria americană de petrol, care înainte de război a trecut printr'o perioadă de criză, arată dela declararea războiului, o intensificare a activității care se traduce printr'un beneficiu de 30 milioane dolari în ultimele 12 luni, față de 8 milioane dolari anul trecut.

Manuale și Rechizite

ȘCOLARE

IEFTINE ȘI BUNE

Numai dela

Librăria „Dacia Traiană”, s. a.

Piața Unirii 7 (în curte) Tel. 168/a
Strada Regina Maria 20 Tel. 168/b

Manualele cumpărate dela librăria noastră,
la prezentarea bonului le cartonaș

GRATUIT

socotindu-vă numai materialul întrebuintat, ceea ce revine Lei 15 de manual